

VOJISLAV SEKELJ

SZERÉNYEBBEK ÉS BÖLCSEBBEK
EGY VERS TAPASZTALATAVAL

Egy év elegendő
gondolom
épp elegendő
 hogy igazán kezdjük
még egyszer de ezúttal valóban a kezdettől
a mélypontról
 hisz végeredményben ott voltunk
és a fekete az fekete
míg a kör zárt látomás melyben évek gubbasztanak
felsorakoztatva
a tartós megézés képzelt láncaként
a múlt épp hogy elkezdődött
ezalatt a meghatározatlan idő eksztázisában lógott
egy ajtó mögötti szögön
 KIJELÖLNI AZ EMBERT A TÜRÉSSEN ÉS
 MEGTALÁLNI A VIRAG ÚTJÁT
NEM TEGNAPI MUNKA ÉS NEM A PUHANYOKNAK VALÓ
az anyag artikulálatlan remegése
 meghatározza fölzuhanásunk
Egy év elegendő
gondolom
épp elegendő
 hogy igazán kezdjük
 a b o v o
hogy végre túljussunk közös balesetünkön
Ádámon
 Eván
 és az almán
hogy tovább jussunk
szerényebbek és bölcsebbek egy vers és egy szerelem tapasztalatával

SZERELEM

A kéz és a szó
A hallgatás és a csönd
örök ellentéte
 a véletlen hiánya
amikor az érintés kiiölti a teret a fájdalomig
és mindez táncban és ritmusban
amikor a folyó
a lakatlan sziget partján feledkezik
de tovább kíván és tovább kell folynia
szerelem
 ez a tenger
amely várja hogy kialudjanak a fények
 ez a hajnal
amely tartamában nem mondana
 SEMMIT
 ez a SEMMI
 amely tartamában
 szeretne
MINDEN hajnala lenni

REMÉNYTELENÜL

Az igazi szakadék és zuhanás
reménye nélkül
Kezd érlelő melege
nélkül
egyedül
Lehetetlen unalomban
Három vagy négy fallal
nem tudom

Egyazon fal
Minden után bennem
Közömbösen mint a betegség
állok a küszöbön
A termékeny mezőket
gondolatban érintem

DE

egyazon ritmus
egyazon dal
egyazon asszony
egyazon fal
Az igazi szakadék
reménye nélkül
sehogy sem vagyok
megfosztva a szerelemtől
DE a gyűlöletből is

MÉG EGYSZER A GYERMEKKORRÓL

Egy év elegendő
gondolom
hogy az ősz
meghívjon
a színek
vallomására

Lehetne
együtt széttérni
a fonnyadt leveleket

És
meghajolni
a színek torának
egy szőlő közepén
meghajolni
egy barackjának
mely
emlékeztet
egy magányos nőre
Párizsban

MOLCER Mátyás fordítása